

„Georg Stage“ kan faa Del deri, det kan ogsaa faa en betydelig Del deri. Jeg vil sige, at hvis det var uformuende Dreng, de 80, saa kunde de faa 8,000 Kr. efter vort Forslag; dog, det indrømmer jeg ikke ligger i Forslaget. Meningen med det er den, at anerkjendte dygtige Sejlskibsførere, som maatte være villige eller være at formaa dertil, skulde for en saadan Betaling kunne medtage en Dreng eller to om Bord til Ovelse i deres Fart. Jeg paastaar da, at naar en saadan Dreng først kommer ud i 5 Maaneder paa en ordentlig Sejlstur, er han saaledes øvet, at han ikke vil være hindret i at faa Plads fremdeles, og det vilde altsaa være en særdeles god Gerning for dem, som ellers vanskeligt kunne faa begyndt Vejen til Sø. Saaledes staar det ikke ganske for „Georg Stage“s Elever; i alt Fald veed jeg ofte, at der har været Tale om, at de kunne komme til at staa temmelig ene. De have nemlig ikke nogen Forbindelse med andre Skibe, de ere ikke i Fart i den Forstand, men det skulde de først, naar Togtet med „Georg Stage“ er endt; de andre derimod ere i Fart. Have de først godtgjort deres Dygtighed eller Udsigter for at blive Sømand i de 5 Maaneder, uden nogen væsentlig Risiko, maasse endogjaa med en lille Indtægt for den flinke Skibsfører, saa ere de paa Vejen. Nu veed jeg ikke, om de Herrer ville give 8 à 10 Fripladser paa „Georg Stage“ eller give Ministeren Vejledning til at benytte til „Georg Stage“ eller andre en Sum til at faa 100 Dreng til Sø. Ministeren har jo foreslaaet i Styrmandsloven, at de Folk for at indstille sig til Eksamen — jeg veed ikke, hvad der kommer til at staa i Søneringsloven — skulle have faret mindst 1 Mar i søgaaende Sejlskibe og deri gjort Sømandstjeneste. Derfor er der ogsaa her taget Hensyn til, at det skal være Ovelse i Sømandskab i Sejlskibe, de skulle have. Det kan blive noget vanskeligt for uformuende Folks Børn, der ikke leve just i Sømandsegne eller have Sømandsforbindelser, at komme til at fyldestgøre denne Betingelse, eftersom Søfarten nu en Gang er udviklet. Paa den Vej her vil man sikkert staa 100 Dreng til Sø paa en Maade, som vil sikre os de fleste af dem fremtidigen som Sømand. Men udførligere Udtalelser skal jeg ikke fremsætte her, idet jeg som sagt skal henvisse til den Forhandling, vi førte for et Par Aar siden her i Salen; den var i mine Øjne i mere end en Henseende fornøjelig. Jeg tror ikke, De komme fra, at de 10,000 Kr. give De til et Selskab, som er et rigt Selskab, forsaavidt jeg maa fastholde, at

efter den Maade, hvorpaa det er anlagt, er det en Uresssag for Bestyrelsen og Rederierne at holde denne Institution ved Lige. Vi give dem til et velhavende Selskab, og forsaavidt Fripladserne for uformuende overrige 8—10 Stykker, give vi et Beløb væsentlig til alle i Hæng og navnlig ogsaa til formuende, hvorimod vort Forslag gaar ud paa, at Beløbet kan gives til Elever paa „Georg Stage“, men ogsaa til Elever paa andre Sejlskibe, hvor Ministeren har Garanti for, at den, der tager sig paa at tage Dreng om Bord, ogsaa vil vejlede dem i Sømandskab, og Beløbet kan ikke anvendes, uden forsaavidt der for hver 100 Kr. bliver Plads for en Dreng. Det har Sømandsbetjødning, det andet har det mindre, og det er ikke ganske rigtigt, at vi saadan, fordi man truer os med at lægge op, skulle støtte en Institution, som er flunk eller styret paa den Maade. Den bør kunne staa paa sine egne Ben; naturligvis gør den det ikke, og naturligvis vil det lyde: den kan ikke, naar vi stadig her sige: Hvad I mangle, det faa I af os. Jeg anbefaler derfor Forslaget om de 100 fattige Dreng, som have Lyst til Søen. Det vil navnlig komme fattige Folk til Gode, som ikke have Sømandsforbindelser, og som yderst vanskeligt kunne faa deres Børn ad denne Vej nu, navnlig i Sejlskibsfart, eftersom Forholdene i denne have udviklet sig.

Ordføreren (Tutein): Jeg tvivler aldeles ikke paa det ærede Mindretals gode Mening og dets Ønsker om at gøre det saa godt for de unge Sømand, for alle vordende Sømand, som muligt og staafe dem den bedst mulige Understøttelse og vejlede dem paa bedste Maade, men jeg har ikke des mindre meget væsentlige Betænkkeligheder ved at gaa ind paa det ærede Mindretals Forslag. Foruden, hvad jeg anførte tidligere, skal jeg tillade mig at anføre, at det forekommer mig, at Resultatet af det ærede Mindretals Forslag vilde blive, at der bliver stillet et Beløb til Raadighed til den højtærede Minister, ikke saa meget til Understøttelse af Dreng, der ville til Sø, men til Understøttelse af Skibskaptajner, som den højtærede Minister holder af. Derfor kan jeg ikke sige andet, end at det undrer mig lidt, eller rettere sagt meget, at se dette Forslag stillet af dette Mindretal. Fleertallet foreslaar at bevilge disse 10,000 Kr. til en Institution, som vi kende, og som vi af Erfaring vide — det er den almindelige Mening, der har dannet sig om den — giver disse unge Mennesker en god Opdragelse. Jeg har en lille Smule personlig